

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Stanislava Králíka a přísedících JUDr. Miroslava Faltýnka a Zdeňka Capraty v hlavním líčení konaném dne 3. října 2016

t a k t o :

Obžalovaný

Andrej Viktorovič R.,

nar. xxx v Kazachstánu, státní příslušník Kazachstánu, v ČR posledně bytem xxx, xxx, *nyní neznámého pobytu – vedeno řízení proti uprchlému,*

je v i n e n , ž e

1. od přesně nezjištěné doby v listopadu 2007 do 21. 12. 2007 v bytě v xxx, xxx který užíval, týral svoji přítelkyni poškozenou Hanu M., nar. xxx, která se za něj dne xxx provdala, a která s ním v bytě sdílela společnou domácnost společně se svojí dcerou nezl. J. R., nar. xxx, formou psychického a sexuálního násilí tak, že ji proti její vůli opakovaně zamkl v bytě, takže nemohla z bytu celý den odejít, vyžadoval po ní v denních i nočních hodinách opakovaný pohlavní styk, který byl podle něho její povinností, ale jemuž se nebránila, přičemž se musela podvolit jím vyžadovaným sexuálním praktikám, s nimiž nesouhlasila, a to včetně análního sexu, avšak nekladla žádného odporu, vzhledem k čemuž nemohl obžalovaný rozpoznat, že se tak děje proti její vůli, kontroloval ji veškeré věci, telefonické hovory, SMS zprávy a omezoval ji v kontaktech s rodinou,

2. od 22. 12. 2007 do přesně nezjištěné doby v červenci 2008 v bytě v xxx, xxx, který užíval společně se svojí přítelkyní poškozenou Hanu M. nar. xxx, která se za něj dne xxx provdala a která s ním v bytě sdílela společnou domácnost společně se svojí

dcerou nezl. J. R., nar. xxx, týral poškozenou formou psychického a sexuálního násilí tak, že poškozené proti její vůli kontroloval veškeré věci, telefonické hovory, SMS zprávy, omezoval ji v kontaktech s rodinou, vyžadoval po ní v denních i nočních hodinách opakovaný pohlavní styk, který byl podle něho její povinností, ale jemuž se nebránila, přičemž se musela podvolit jím vyžadovaným sexuálními praktikám, s nimiž nesouhlasila, a to včetně análního sexu a fyzického napadání při sexu, avšak kdy poškozená nekladla žádného odporu, vzhledem k čemuž nemohl obžalovaný rozpoznat, že se tak děje proti její vůli, a to i v době, kdy byla ve vysokém stupni těhotenství,

3. v přesně nezjištěné době od července 2008 do listopadu 2009 v bytě v xxx, xxx který užíval společně se svojí přítelkyní poškozenou Hanu M. nar. xxx, která se za něj dne xxx provdala a která s ním v bytě sdílela společnou domácnost společně se svojí dcerou nezl. J., nar. xxx, a jejich společným synem nezl. A. R., nar. xxx, týral poškozenou formou psychického, sexuálního a fyzického násilí tak, že poškozené proti její vůli kontroloval veškeré věci, telefonické hovory, SMS zprávy, omezoval ji v kontaktech s rodinou, vyhazoval ji i s dětmi z bytu a vyžadoval po ní v denních i nočních hodinách opakovaný pohlavní styk, který byl podle něho její povinností, ale jemuž se nebránila, přičemž se musela podvolit jím vyžadovaným sexuálními praktikám s nimiž nesouhlasila, a to včetně análního sexu a fyzického napadání při sexu, avšak kdy poškozená nekladla žádného odporu, vzhledem k čemuž nemohl obžalovaný rozpoznat, že se tak děje proti její vůli, a tohoto jednání se dopouštěl i v době, kdy poškozená byla opět těhotná, dále poškozenou v září 2008 kopl nohou do břicha a udeřil ji pěstí do levého oka, ačkoli si byl vědom, že poškozená je ve vysokém stupni těhotenství, ve svém jednání pokračoval a opakovaně poškozenou fyzicky – údery pěstmi napadal do obličejové části hlavy, kdy nejméně v prosinci 2008 a na jaře 2009 poškozenou opětovně udeřil pěstí do levého oka, kdy v obou případech poškozená po úderech pěstí do oka utrpěla podkožní krevní výrony,

4. v přesně nezjištěné době od prosince 2009 do 11. 3. 2014 v bytě v xxx, xxx, který užíval společně se svojí manželkou poškozenou Hanu R., roz. M., nar. xxx, která s ním v bytě sdílela společnou domácnost společně se svojí dcerou nezl. J. R., nar. xxx, a jejich společnými syny nezl. A. R., nar. xxx a nezl. J. R., nar. xxx, týral poškozenou formou psychického, sexuálního a fyzického násilí tak, že poškozené proti její vůli kontroloval veškeré věci, telefonické hovory, SMS zprávy, omezoval ji v kontaktech s rodinou, vyžadoval po ní v denních i nočních hodinách opakovaný pohlavní styk, který byl podle něho její povinností, ale jemuž se nebránila, přičemž se musela podvolit jím vyžadovaným sexuálními praktikám, s nimiž nesouhlasila, a to včetně análního sexu a fyzického napadání při sexu, avšak kdy poškozená nekladla žádného odporu, vzhledem k čemuž nemohl obžalovaný rozpoznat, že se tak děje proti její vůli, a tohoto jednání se dopouštěl i v době, kdy poškozená byla opět těhotná, dále poškozenou nejméně ve dvou případech v lednu 2010 ohrožoval při hádce kuchyňským nožem, kdy poškozené v prvním případě přiložil nůž ostřím ke krku pod bradu, ve druhém případě poškozenou chytil zezadu a přiložil jí nůž nad krk do týla, kdy poškozená se v obou případech obávala o svůj život a současně jí vyhrožoval, že je podřízne a že jí přinese hlavu dcery J. na podnose, a rovněž ji opakovaně zejména při hádkách slovně a fyzicky napadal, kdy poškozené vulgárně nadával, že je „kráva“, „děvka“, „píča“ a útočil na ni údery pěstmi do obličeje a dalších částí těla, v důsledku čehož poškozená utrpěla četné podkožní krevní výrony zejména na obličejové části hlavy a horních a dolních končetinách, kdy dne 16. 3. 2010 při hádce strčil do poškozené tak, že tato upadla a přimáčkla si malíček levé ruky, v důsledku čehož došlo u poškozené k odlomení základny středního článku V. prstu levé ruky bez posunu úlomku, dne 19. 11. 2011 poškozenou udeřil pěstí do pravého oka, čímž způsobil poškozené tržně zhmožděnou ránu pod pravým okem pronikající do podkoží s trvalým následkem ve formě drobné jizvičky a dne 9. 2. 2014

kolem 03:00 hod. poté, co úmyslně shodil v ložnici na zem dvě dřevěné policové knihovny s knihami, nařídil poškozené, která se způsobeným hlukem probudila, aby rozházené knihy do pěti minut uklidila, a poté co poškozená příkazu uposlechla, sehnula se a začala sbírat knihy, počal poškozenou kopat do zad, boku a nohou, následně poškozenou zahnal do kouta a hodil po ní židli s kovovým rámem, která poškozenou zasáhla pod levé oko, tímto jednáním způsobil poškozené podkožní krevní výrony na napadených částech těla a trzně zhmžděnou ránu pod levým okem pronikající do podkoží s trvalým následkem ve formě jizvy při vnitřním dolním okraji levé očníce, kdy výše uvedené jednání obžalovaného popsáno pod body 1. - 4. výroku rozsudku se vyznačovalo vyšším stupněm hrubosti a bezcitnosti, jakož i určitou mírou trvalosti a současně dosahovalo takové intenzity, že poškozená toto jednání pociťovala jako těžké příkoří, respektive jako psychické i fyzické útrapy, kdy v důsledku výše uvedeného jednání ze strany obžalovaného utrpěla poškozená Hana R., roz. M., nar. xxx, posttraumatickou stresovou poruchu, tedy vážnou poruchu zdraví,

5. v přesně nezjištěné době od prosince 2009 do 11. 3. 2014 v bytě v xxx, xxx, který užíval společně se svojí manželkou poškozenou Hanou R., roz. M., nar. xxx, která s ním v bytě sdílela společnou domácnost společně se svojí dcerou nezl. J. R., nar. xxx, a jejich společnými syny nezl. A. R., nar. xxx a nezl. J. R., nar. xxx, fyzicky a psychicky způsobem popsáním pod bodem 1. - 4. výroku rozsudku napadal před nezletilými poškozenými J., A. a J. R. jejich matku, svoji manželku Hanu R., roz. M., kdy nezletilí trpěli nejen přímým násilím obžalovaného, ale i zprostředkovaně sekundárně duševním stavem matky, způsobeným jejím dlouhodobým fyzickým a psychickým týráním, jemuž byla vystavena ze strany obžalovaného, dále rovněž před nezletilými vyhrožoval, že je a jejich matku pošk. Hanu R. podřízne, dále nezletilé A. a J., pokud nesouhlasil s jejich jednáním, nepřiměřeně trestal bitím páskem přes záda a zadek, dále nutil nezletilé psát abecedu, ačkoli zejména nezl. J. toho s ohledem na svůj věk nebyl schopen, a pokud nezletilí A. a J. odmítli, opakovaně je udeřil otevřenou dlaní do obličeje, dále nutil pošk. nezl. A. jíst velké porce jídla nepřiměřené věku nezletilého, a když nezletilý jídlo odmítal a plakal, hodil ho na zem a mlátil pěstí do zad, dále když pošk. nezl. A. shodil CD nosiče, vzal kuchyňský nůž, kterým mu způsobil povrchové poranění kůže na stehnu levé nohy a dále, když si nezl. A. vzal ráno ke snídani sušenku, hodil po nezletilém židli, která jej zasáhla do hrudníku, kdy výše uvedené jednání obžalovaného se vyznačovalo vyšším stupněm hrubosti a bezcitnosti, jakož i určitou mírou trvalosti a současně dosahovalo takové intenzity, že nezletilí poškození toto jednání pociťovali jako těžké příkoří, respektive jako psychické i fyzické útrapy, kdy v důsledku výše uvedeného jednání ze strany obžalovaného trpí nezl. J. R., nar. xxx neurotickým vývojem osobnosti se známkami úzkosti, sníženého sebevědomí a rezignace, co se týče pošk. nezl. A. R., nar. xxx, tento utrpěl posttraumatickou stresovou poruchu, tedy vážnou poruchu zdraví,

tedy:

jednak pod body 1. – 4. jinému úmyslně způsobil těžkou újmu na zdraví,

jednak pod body 1. – 4. týral osobu blízkou žijící s ním ve společném obydlí a páchal takový čin po delší dobu,

jednak pod bodem 5. jinému úmyslně způsobil těžkou újmu na zdraví a spáchal takový čin na dítěti mladším patnácti let,

jednak pod bodem 5. týral osobu, která byla v jeho péči a výchově a spáchal takový čin nejméně na dvou osobách a páchal takový čin po delší dobu a

jednak pod bodem 5. ohrozil citový a mravní vývoj dítěte tím, že závažným způsobem porušil svou povinnost o ně pečovat a spáchal takový čin ze zavrženíhodné pohnutky a pokračoval v páchání takového činu po delší dobu,

čímž spáchal

jednak pod body 1. – 4. zločin těžkého ublížení na zdraví dle ust. § 145 odst. 1 tr. zákoníku,

jednak pod body 1. – 4. zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí dle ust. § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) tr. zákoníku,

jednak pod bodem 5. zločin těžkého ublížení na zdraví dle ust. § 145 odst. 1, odst. 2 písm. c) tr. zákoníku,

jednak pod bodem 5. zločin týrání svěřené osoby dle ust. § 198 odst. 1, odst. 2 písm. c), písm. d) tr. zákoníku,

jednak pod bodem 5. přečin ohrožování výchovy dítěte dle ust. § 201 odst. 1 písm. d), odst. 3 písm. a), písm. b) tr. zákoníku,

a odsuzuje se

podle ust. § 145 odst. 2 tr. zákoníku za použití ust. § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání osmi /8/ let.

Podle ust. § 56 odst. 3 tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

Podle ust. § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný povinen nahradit

- **poškozené Haně R.**, nar. xxx, dále dle utajené části spisu dle ust. § 55 odst. 1 písm. c) tr. řádu majetkovou škodu ve výši **433 519,20 Kč**.
- **poškozené Zdravotní pojišťovně Ministerstva vnitra České republiky**, se sídlem Kodaňská 1441/46, 101 00 Praha 10 – Vršovice majetkovou škodu ve výši **14 376,- Kč**.

Podle ust. § 229 odst. 1 tr. řádu se **poškozený A. R.**, nar. xxx se svým nárokem na náhradu nemajetkové újmy ve výši **1 052 272,- Kč** odkazují na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

Státní zástupkyně Městského státního zastupitelství v Praze podala dne 29. 1. 2016 obžalobu pod sp. zn. 1 KZV 98/2015 pro ve výroku uvedené skutky pod body 1. až 5., s tím, že soud po podrobně provedeném dokazování došel ke korektivu, že poškozená *se pohlavnímu styku s obžalovaným nebránila*, a to i když se podvolovala sexuální praktikám, s nimiž vnitřně nesouhlasila, avšak i tak *nekladla žádného odporu, vzhledem k čemuž nemohl obžalovaný rozpoznat, že se tak děje proti její vůli*, a to vždy ve skutku pod body 1. – 4. výroku rozsudku, a dále též oproti podané obžalobě vypustil, že na základě jednání obžalovaného trpí poškozený J. R. *nočním pomočováním* (ve skutku pod bodem 5. výroku rozsudku), kdy v dalším vzal skutkový stav za prokázaný tak, jak byl tento zažalován. K tomu jej vedly zejména následující skutečnosti:

Poškozená Hana R. shodně jak v přípravném řízení, tak při hlavním líčení vypověděla, že jako bývalá manželka obžalovaného si jeho násilných sklonů povšimla až za trvání jejich soužití, a to ve chvíli, kdy se měli přestěhovat do prvního společného bytu. Poškozená dále uvedla, že se s obžalovaným se seznámila přes inzerát, na základě kterého za ním přijela do Prahy, kde spolu strávili víkend. V té době měl být obžalovaný ženatý, tuto skutečnost ale poškozená ze začátku nevěděla, dozvěděla se ji, až když v bytě obžalovaného objevila ženskou fotografii, na základě čehož jí obžalovaný sdělil, že se jedná o jeho manželku, se kterou je v rozvodovém řízení. Obžalovaný, který se v té době vrátil do církve, se měl také za tento stav věci stydět, tedy že žije s milenkou, ačkoli je stále ženat. Poškozená dále upřesnila, že se do obžalovaného ihned zamilovala, imponoval ji tehdy svými schopnostmi, což také přispívalo k tomu, že některé jeho negativní projevy zkrátka přehlížela. Obžalovaný záhy poté, co se k němu poškozená i s dcerou z předešlého vztahu nastěhovala, začal poškozenou slovně trýznit a citově jí vydírat s tím, že v ní vzbuzoval pocity vděku k jeho osobě, kdy jí měl neustále podsouvat, že její vlastní rodina jí nepomohla a že by se, nebýt něho, jistě ocitla na ulici. Poškozená neměla mít ani vlastních klíčů od společně obývaného bytu – kde měla pobývat často i zamčená, měla obžalovanému hlásit veškerý svůj pohyb, měla mít kontrolovánu útratu a telefonní hovory. K prvnímu fyzickému napadení vůbec mělo dojít v bytě na adrese xxx, xxx, kdy jí obžalovaný měl udeřit pěstí do levého oka, načež měla poškozená upadnout na zem a obžalovaný jí měl kopnout do těhotenského břicha. Po tomto incidentu měla mít poškozená na oku klasický monokl bez tržné rány, dítě se ale mělo v břiše normálně hýbat, a tak poškozená, jak uvedla na vysvětlenou, nevyhledala lékařskou pomoc. Po prvním fyzickém napadení měl obžalovaný také reagovat slovy, že poškozenou odveze na její přání na ošetření k lékaři, celou situaci měl ale jinak bagatelizovat a chovat se tak, jako by se ani nestala. Po přestěhování se do xxx, kam rodina odešla kvůli pracovní příležitosti obžalovaného, žili v prvním bytě bez dalších osob (na předchozích adresách s nimi vždy žili i podnájemci). Zde se měla také odehrát hádka a incident s nožem, při kterém obžalovaný hrozil poškozené, že ji podřízne. Také zde mělo dojít ke konfliktu kvůli úklidu hraček, na základě kterého pak obžalovaný poškozené opět vyhrožoval, tentokráte uříznutím hlavy dcery J. Začátkem února roku 2010, před narozením syna J., odešla poškozená spolu s dětmi a obžalovaným za svým otcem do Prahy, neboť právě zde chtěla porodit dítě. Při této příležitosti bydlela rodina krátce u otce poškozené, který

byl svědkem dalších hádek. Prvním napadením, se kterým poškozená vyhledala lékaře, bylo poškozené způsobeno přimáčknutí malíčku na levé ruce – lékařka však uvedla, že uklouzla na zledovatělé silnici. V únoru 2010 se poškozená taktéž přihlásila ke studiu na vysoké škole v xxx na obor všeobecná zdravotní sestra, avšak její studium již od počátku provázely obtíže s hlídáním dětí, neboť obžalovaný v té době sehnal práci v Praze a domů se vracel pouze o víkendech. Tehdy poškozená platila dětem chůvu a tehdy se také s poškozeným často přela ohledně studia – poškozený ji měl od studia zrazovat a dále ji měl podezírat z toho, že si později v budoucnu při takovém zaměstnání najde nějakého lékaře. Všechny tyto hádky měla poškozená uklidňovat intimním stykem. Na podzim roku 2011 v souvislosti s nadcházejícím soudním jednáním o změnu příjmení dcery J. na „R.“ měl obžalovaný poškozenou opětovně napadnout, a to pěstí do pravého oka, což měla poškozená kvůli soudnímu jednání sice překrýt make-upem, což se ale nezdařilo, kdy toho si měl povšimnout sám soudce, a toto měl také nahlásit orgánu sociálně-právní ochrany dětí (OSPOD). Na jaře roku 2012 mělo dojít k dalším útokům, kdy tohoto si měly povšimnout i spolužačky ze školy a měly se poškozené ptát, proč že je s takovým „volem“. V květnu roku 2012 pak poškozená pomohla obžalovanému s myšlenkou, přestěhovat prodejní stánek s občerstvením z xxx xxxx, který pak provozoval od prosince 2012 do října 2013. V xxx začal poškozený po čase také i bydlet, takže domů do xxx dojížděl opět jen na víkendy – což znamenalo období bez fyzických útoků pouze s občasnými hádkami. Od října roku 2013, kdy se obžalovaný přihlásil na úřad práce, měl začít další každodenní teror, který se v tomto období začal obracet i proti dětem. Poškozená soudu zejména popsala, jak obžalovaný nutil do jídla syna A., a to za použití síly, dále jak nutil oba dva syny psát abecedu, křičel na ně, vyhrožoval jim (uříznutím hlav a jejich následným napíchnutím na kůly či podpálením bytu) a jinak je ponižoval. Poškozená také soudu popsala incident, jak obžalovaný za soustavného řvaní hodil po poškozeném A. židli, čemuž měly být přítomni i J. a J. Děti měly být přítomny taktéž tomu, jak obžalovaný udeřil poškozenou pěstí do obličeje, když se všichni společně chystali na návštěvu bazénu. Ke skutečnosti, proč tak dlouho vyčkávala s nahlášením týrání ze strany obžalovaného, poškozená vypověděla, že se jí na začátku celá situace nejevila až natolik vážná, že by měla vyhledat pomoc v krizových centrech či u OSPOD, a později, když ji jako vážnou sama důvodně vnímala, se již nezmohla na žádné vyhledání institucionalizované pomoci. K tomu dále upřesnila, že i samotné zavolání na linku bezpečí by jí činilo problém, neboť obžalovaný ji měl neustále pod kontrolou a pro telefonování měla pouze vymezený prostor, a to jak z hlediska časového, tak z hlediska stavu kreditu na telefonu, který měl obžalovaný pod kontrolou. Toto poškozené dále příliš nedovolovaly časové možnosti, neboť studium vyžadovalo povinnou praxi v nemocnici a s tím spojené brzké vstávání, kdy po návratu z praxe se ihned rozjel „kolotoč“ péče o děti. Poškozená dále uvedla, že jednou v roce 2010 jejich domácnost pracovník OSPOD skutečně navštívil, a to vzhledem k obavě o nezaopatřené dítě (z důvodu pláče dětí), což se však neprokázalo jako důvodné, později je OSPOD navštívil ještě kvůli dceři obžalovaného z prvního manželství, zda u nich má vyhovující podmínky. Co se poškozených dětí týče, poškozená uvedla, že je obžalovaný fyzicky napadal až přibližně v posledním půlroce jejich soužití, kdy tomuto předcházela řev a nadávky, a to i vzhledem k hyperaktivitě nejstaršího syna A. Poškozená R. dále uvedla, že s dětmi docházela k dětské lékařce, které se po nějaké době se svými problémy svěřila, a která jí též umožnila zatelefonovat si na orgán ochrany dětí, od kterého pak obdržela kontakt na intervenční centrum pro matky s dětmi. Stran svěřování se s těmito problémy svému okolí poškozená dále vypověděla, že když se s žádostí o radu obrátila na svoji rodinu, mělo jí být řečeno, aby si vše dobře promyslela, neboť že u ní jí prostor nemůže být poskytnut. Poškozená si následně obstarala nové mobilní číslo, pro což do té doby neměla příležitost, neboť obžalovaný

vždy nejprve prošel s poškozenou všechny chozené trasy (ze školky domů, z úřadu a z nákupu domů), aby si udělal představu o jejich časové náročnosti, a aby poškozená byla pod jeho neustálým dohledem. Poškozená se tedy sama na OSPOD obrátila až v momentě, který bezprostředně předcházel jejímu odchodu z domova. K poslednímu napadení ze strany obžalovaného pak poškozená vypověděla, že to se mělo odehrát v měsíci únoru roku 2014, a to bezprostředně po složení státních zkoušek, kdy obžalovaný přestavoval byt, a kdy poté poškozená využila zmatku z této přestavby k tomu, aby mohla nepozorovaně od obžalovaného utéci. Celý její útěk měl pak probíhat tak, že si dala ke vstupním dveřím tašku, do které pomalu skládala věci – zejména oblečení pro děti, a to za situace, kdy poškozený byt téměř neopouštěl (vedla, že přibližně za půl roku byt opustil pouze dvakrát až třikrát – a to vždy v souvislosti s návštěvou nějakého úřadu či instituce), a taktéž, že kontaktovala azylový dům, kde jí bylo na přechodnou dobu nabídnuto krizové lůžko, a kdy pak konečně v ranních hodinách dne 11. 3. 2014 probudila děti, připravila jim snídani, a pak spolu s nimi společně vyrazila s taškami na cca 2,5 km vzdálenou vlakovou stanici, aby odjela do xxx, a aby si do krizového centra poté vzala taxi, neboť již neměla více sil na další cestu. K příčinám hádek s obžalovaným poškozená vypověděla, že těmi byla povětšinou ta skutečnost, že se obžalovanému dostatečně nevěnovala, a že svoji pozornost dává spíše studiu a dětem, ale také to, že se na obžalovaného jen „špatně podívala“ či že obžalovaný nebyl pouze dobře naladěn ze své práce. Dalšími příčinami jejich hádek měly pak být požadavky obžalovaného na častou frekvenci intimních styků, čehož z dlouhodobé perspektivy nebyla poškozená schopna. Poškozená také doplnila, že na podobné hrubosti byla zvyklá ze své rodiny, když měla být svědkem násilí dědečka páchaného na babičce, a dále že její otec vládl rodině pevnou rukou vojáka z povolání. K tomu též přistoupila skutečnost, že poškozená je věřící a dále též to, že rozvod jejich vlastních rodičů způsobil v její původní rodině takový rozkol, že podobnou věc nechtěla sama způsobit svým dětem. Poškozenou dále udržovala srozuměnou se situací ta skutečnost, že jí obžalovaný neustále vštěpoval, že pokud by od něj odešla, nedokázala by se o rodinu patřičně postarat, neboť on byl živitel. V roce 2010 měl pracovat v xxx, měla ale následovat období, kdy byl zcela bez práce, a veškerý čas pak trávil doma. K následkům násilného chování obžalovaného poškozená vypověděla, že trpí posttraumatickou stresovou poruchou, která se projevuje mj. tzv. flashbacky, kdy se jí vrací negativní vzpomínky, a dále že má špatné sny a je celkově přecitlivělá. Poškozená nebyla také po odchodu od obžalovaného více než dva roky schopná navázat nový partnerský vztah, kdy ale nyní se situace vylepšila a momentálně má krátce nového přítele. Poškozená je v současné době také již zaměstnána, když do této doby do zaměstnání chodit nemohla, a to jak vzhledem ke svému stavu, tak vzhledem k věku svých dětí. Ke svým dětem a péči o ně poškozená vypověděla, že na jejich výchovu byla takřka sama, že s nimi obžalovaný netrávil téměř žádný volný čas – k poškozené J. poškozená Hana R. vypověděla, že ta má v důsledku chování obžalovaného snížené sebevědomí a taktéž, že je lehce mentálně postižená, což má za následek její docházení do speciální třídy základní školy. K poškozenému synu A., který trpí jak syndromem ADHD, tak syndromem týraného dítěte, uvedla, že je léčen psychiatricky za stálé medikace. Nejmladší syn J. má pak mít vzhledem ke svému nízkému věku nejmenších následků. K osobě obžalovaného poškozená závěrem uvedla, že s tím je několikrát v měsíci v kontaktu přes ruskou sociální síť, a to kvůli výživnému na děti, které pravidelně neplatí.

Soud při hlavním líčení vyslechl i následující svědky:

Svědčyně Hana K., matka poškozené Hany R., vypověděla shodně jako v přípravném řízení, že po rozvodu s otcem poškozené se vzhledem k nemoci své

mladší dcery s celou rodinou přestěhovali z xxx xxx do domu jejich rodičů. Zde mělo docházet k občasným konfliktům mezi rodiči svědkyně, neboť otec svědkyně se „rád napil“, a čemuž měla být poškozená často přítomna, avšak svědkyně popírá, že by toto mělo mít patologickou formu. K otci poškozené a svému bývalému manželovi pak svědkyně uvedla, že měl k poškozené stejný vztah jako k ostatním sourozencům, a dále také, že údajně neměl být deformován svojí profesí ve smyslu pedantského až agresivního vystupování navenek. K osobě poškozené pak svědkyně vypověděla, že ji považuje za vysoce naivní osobu, která věřila v lásku k obžalovanému a také tomu, že se obžalovaný změní a že nic z toho, co se mezi nimi dělo, tak opravdu nemyslel. Když se poškozená odstěhovala do xxx, mohla jí a svá vnoučata vidat přibližně jednou za čtvrt roku, do té doby, když byla poškozená ještě v Praze, byl jejich kontakt častější. Svědkyně též uvedla, že jí bylo známo, že poškozená a obžalovaný mají finanční problémy, respektive že nemohou pravidelně vyjít s penězi. Možného násilí páchaného na poškozené si svědkyně povšimla ještě spolu se svojí matkou (babičkou poškozené), když poškozená měla na těle viditelné modřiny, ale to měla poškozená vysvětlit tím, že po dětech je její kůže náchylnější k tvorbě podlitin. Skutečnost, že by poškozená chtěla odejít od obžalovaného, se svědkyně pak měla dozvědět až v samém závěru jejich soužití, svědkyni byla v té době již známa skutečnost, že je obžalovaným bita, svědkyně si to vysvětlovala jejím studiem a finančními problémy rodiny, svědkyni se taktéž v té době poškozená dcera jevila jako zoufalá a vystresovaná. K možnosti poskytnout poškozené dočasný azyl v domě ve xxx se svědkyně vyjádřila v tom smyslu, že toto se jako pravděpodobné nejevilo, a to vzhledem k množství osob v domě žijících (babička poškozené a její dva sourozenci) a dále také vzhledem k tomu, že tomu neodpovídal technický stav domu a jeho prostorové možnosti. K osobě obžalovaného pak svědkyně vypověděla, že během jeho soužití s poškozenou jej viděla toliko párkrát, popsala jej jako inteligentního člověka, který se dobře naučil jazyk a který se zajímal o všeobecné dění v zemi, avšak na druhou stranu také jako člověka, který měl mít vysoce vyvinuté manipulativní schopnosti.

Svědčyně Miluše V. sousedka obžalovaného a poškozené, shodně jak v rámci přípravného řízení, tak během hlavního líčení vypověděla, že obžalovaný se pravidelně přibližně třikrát za měsíc vracel domu v podnapilém stavu, což sama svědkyně sice neviděla, ale slyšela hluk vycházející z jeho bytu, když pravděpodobně vzbudil poškozenou a docházelo k nějaké formě násilí, svědkyně se domnívá, že často docházelo k házení s nejrůznějšími předměty. Toto se mělo v průběhu let stupňovat (až na uvedenou frekvenci třikrát do měsíce), což svědkyni obtěžovalo, neboť se tak dělo během pracovního týdne, a což znesnadňovalo spánek svědkyně a jejího manžela. S poškozenou se o tomto nikdy nebavila, pouze se běžně zdravili a občas ji také vidala, jak chodí za tmy ven z domu. K dětem poškozené pak svědkyně vypověděla, že na nich nikdy žádné stopy po týrání nezpozorovala, a jejich pláč dle slov svědkyně se ozýval vždy jenom krátce po jejich narození, a neznamenal nic víc než běžnou součást dětského vývoje.

Svědčyně Monika P., studentka z ročníku poškozené, která se nijak neodchýlila od své výpovědi učiněné v přípravném řízení, soudu vypověděla, že na výslovnou otázku, zda obžalovaný poškozenou či jejich děti bije, reagovala poškozená zamítavě, o tomto se bavili v soukromí, neboť poškozená je dle názoru svědkyně osoba tichá a submisivní. Svědkyně také uvedla, že obžalovaný poškozenou taktéž často vyzvedával u vlaku, kdy se měli vždy jen pozdravit a společně odejít.

Svěděk Ing. Josef M., otec poškozené, shodně jako v přípravném řízení vypověděl, že dceru pravidelně navštěvoval již od počátku jejího soužití

s obžalovaným. Již v bytě na adrese xxx si pak povšimnul nadměrného opotřebení tohoto bytu, když např. věci byly poničené – v lednici a na dveřích byly dolíky jako od tupých ran, stejně tak jako lišty kolem skleněných výplní dveří byly rozpadlé. První závažnější problémy svědek zaregistroval v den narození J., kdy se svědek pohádal s obžalovaným ohledně odvozu poškozené do porodnice. Od okamžiku, kdy se poškozená s obžalovaným odstěhovali do xxx, se mu dcera vzdálila – svědek je toho názoru, že rozhodnutí odejít z Prahy bylo ze strany obžalovaného strategické, a to aby poškozená byla čistě pod jeho dohledem a daleko od vlivu své původní rodiny. Prvního poranění poškozené si pak svědek všimnul přibližně dva roky poté, připouští ale, že jejich kontakty v té době nebyly zas až tak časté. Tehdy se měl poškozené zeptat na to, co se jí stalo, ale ta mu měla odpovědět, aby to neřešil, což svědek respektoval - avšak z dnešního úhlu pohledu svého jednání lituje. První zranění poškozené svědek spatřil 26. 7. 2013, kdy toto zachytil na fotografii, poskytl policii a dnes je součástí spisového materiálu. Poškozená mu měla říci, že rána pochází od hozeného talíře či židle, svědek se v té době ale raději konfrontaci s obžalovaným vyhnul. Svědek k tomu závěrem doplnil, že až s odstupem času mu došlo, že obžalovaný měl ve skutečnosti strach ze svědka jako bývalého vojáka z povolání v hodnosti majora, kdy jeho potěšením bylo vyžívat se na slabších, svědek také uvádí, že kdyby toto zjistil dříve, vše by bylo jiné. K osobě obžalovaného pak vypověděl, že na něj hrál dojem člověka, který chtěl žít spokojeným životem rentiéra, svědkovi je známo, že měl obžalovaný se svojí bývalou manželkou koupit v Praze několik bytů a žít pak z jejich pronájmu. Svědek toto uvádí i jako důvod příchodu obžalovaného do České republiky, s bývalou ženou měl pak obžalovaný pracovat „od úmoru do úmoru“, aby došlo ke splacení hypotečních úvěrů a k naplnění jeho snu o pohodlném životě. Svědek dále uvedl, že obžalovaný měl mít takovou představu o partnerském soužití, že žena se musí bezpodmínečně podílet na ekonomickém chodu domácnosti a dále pokud tomu tak být nemůže, aby tuto povinnost suploval svědek jako rodič poškozené. Svědek Mahdal taktéž uvedl, že obžalovaný, měl vybrané vystupování, a proto na třetí lidi působil milým a podmanivým dojmem a to i za té skutečnosti, že jak svědkovi, tak poškozené bylo známo, že obžalovaný byl podmíněně odsouzen ke třem letům odnětí svobody s podmíněným odkladem výkonu trestu v trvání pěti let. Uvedl také, že je mu známo, že obžalovaný měl mimomanželské vztahy přechodného charakteru (o této skutečnosti měla vědět i poškozená). K osobě poškozené pak svědek uvedl, že ta je velice naivní a důvěřivá osoba, což také vedlo ke krachu každého z jejích vztahů, a dále také, že je cílevědomá, když dokázala vystudovat vysokou školu se třemi dětmi a problémy v rodině. Ke vztahu obžalovaného a poškozené pak svědek uvedl, že situace se měla změnit až s narozením druhého syna, kdy se rodina přestěhovala z xxx xxx, svědek si vzpomíná na situaci, kdy si měla nějaká sousedka z domu stěžovat na hluk v bytě obžalovaného a poškozené (do této doby také spadá moment, kdy měla poškozená svědkovi říci, že nemá „věci řešit“, a tak k nim přestal svědek docházet). S dětmi poškozené pak měl svědek standardní prarodičovský vztah, uvedl pouze, že nejstarší syn A. byl a je nadměrně neklidný.

Svědčyně Dagmar Š., učitelka z mateřské školky xxx, před soudem uvedla, že se jí poškozená Hana R. začala sama se svými problémy svěřovat, a to takovými, že ji napadá vlastní manžel, až po překonání počáteční nepřístupnosti a v momentě, kdy byla poškozená vnitřně přesvědčená od obžalovaného odejít. Svědkyně taktéž uvedla, že na poškozené byla občasně viditelná různá zranění a modřiny, kdy o těchto ale vůbec nechtěla poškozená hovořit, vždy měla použít některou z výmluv, jako např. že jí jedno z dětí hodilo do tváře kostku či si snažila zakrýt obličej brýlemi. V tuto chvíli si svědkyně spolu s dalšími kolegyněmi začaly říkat, že se bude pravděpodobně jednat o domácí násilí, když záhy poté se jí poškozená, která již pojala úmysl od obžalovaného uprchnout, s tímto sama svěřila. Poškozená měla

taktěz vyjádřit obavu, aby se syn A., který projevoval sklony k agresivitě, v chování obžalovaného neshlédl. Svědkyně dále uvedla, že na poškozeném A. žádné známky domácího násilí sama nezpůsobovala, měl jí pouze jednou říci, že „se na něj tatínek jednou zlobil a praštil mu hlavou do polévky“ a dále také, že „tatínek je na maminku a na ně (děti) zlý“. S nejmladším J. neměla větších zkušeností, neboť k ní do školky chodil pouze krátce, uvedla jen, že se jí zdál jako spokojené dítě a dále též uvedla, že zná i poškozenou J., která se ve svém projevu jevila jako opožděné dítě a která měla být dle slov poškozené také týrána ze strany svého vlastního otce (svědkyně hovořila o tom, že ji měl udeřit jako tříměsíční dítě). Svědkyně dále uvedla, že když náhle děti přestaly školku navštěvovat, si vysvětlila tak, že poškozené se podařilo realizovat plán odejít od obžalovaného (svědkyně sama hovořila o xxx), neboť jí bylo známo, že zde měla poškozená otce. Po nějaké době od tohoto momentu měl do školky volat sám obžalovaný a ptát se na to, zda děti do školky docházejí či nikoli a zda svědkyně neví, co se stalo, kdy mu měla svědkyně sdělit, že neví, co se stalo. Poté se měla ozvat svědkyni i sama poškozená, která jí měla říci, že je i s dětmi v xxx v azylovém domě a že je vše v pořádku. K osobě poškozené pak svědkyně uvedla, že ta je starostlivá a dobře pečující matka, svědkyni bylo též známo, že poškozená v inkriminované době studovala vysokou školu a tudíž, že měla hodně starostí s péčí o rodinu, kdy občasně jí s hlídáním dětí měla vypomáhat paní na hlídání.

Soud provedl jako důkaz čtením i svědecké výpovědi svědků Věry M., Milana L., Josefa M., Daniely Č., Jana S., Ludmily M., Jarmily M., Heleny R., Lenky K., Kristýny P. a Michaely N., avšak z jejich obsahu nezjistil nic, co by přesahovalo míru již zjištěných skutečností.

Soud měl k dispozici i ve věci vypracované znalecké posudky a během hlavního líčení slyšel k jejich zpracování tyto znalce:

Doc. PhDr. Marek Preiss, PhD., znalec z oboru zdravotnictví, odvětví psychologie, který ve věci zpracoval **znalecký posudek k posouzení zdravotního stavu poškozené Hany R. z oboru zdravotnictví, odvětví pedopsychiatrie - psychologie** ze dne 6. 7. 2014, včetně jeho **dotatku** ze dne 15. 10. 2015, a to společně s MUDr. Alenou Gayovou, v rámci hlavního líčení znalecký posudek stvrdil a odvolal se na jeho závěry, když soudu dále uvedl, že u poškozené Hany R. nebyly zjištěny žádné známky duševní choroby (psychózy) a dále zejména, že osobnost poškozené nese silné rysy naivity, nezralosti a závislé poruchy osobnosti, kdy je možno uvažovat o její identifikaci s rolí oběti, a dále že je poškozená citově nevyvážená a hypersenzitivní, své zájmy a potřeby podřizuje osobám, na kterých je závislá, neboť sama se cítí bezmocná a neschopná se o sebe postarat. Poškozená má taktěz přehnaný strach z opuštění a trestné jednání u ní vyvolalo syndrom týrané ženy s naučenou bezmocí a sebedestruktivním chováním (identifikace s rolí oběti), v jejímž důsledku poškozená trpí posttraumatickou stresovou poruchou v chronické formě, kdy poškozená ve svých myšlenkách a snech znovuprožívá události, při nichž docházelo k jejímu týrání, pročež se poškozená léčí psychiatricky za podpůrné psychoterapeutické péče. Znalec dále doplnil, že vztah poškozené a obžalovaného zapadá do širších vztahových rámců poškozené, když ta měla i jiné zkušenosti s problematickými muži. Znalec zdůraznil v případě poškozené tzv. závislou poruchu osobnosti, což vysvětlil jako zvýšenou tendenci k vyhovívání přání a potřeb partnera, a to i zcela neadekvátním. Skutečnost, že poškozená nevyhledala odbornou pomoc dříve, znalec na dotaz soudu vysvětlil tak, že i když se dá vzhledem k osobě poškozené vzít za jisté, že o takových možnostech věděla (linka bezpečí), tak takovou informaci potlačovala a vytěsňovala a mohla vypovídat i tak, že o těchto nemá povědomí. Znalec též připustil, že situace v rodině poškozené

mohla ovlivnit její vnímání násilí ze strany obžalovaného. Posttraumatickou stresovou poruchu u poškozené zhodnotil jako těžkou a chronickou s předpokladem dlouhodobého průběhu s flashbaky a dalšími průvodními příznaky, kdy z hlediska délky jejího trvání ve smyslu celoživotním se toto trvání nedá v případě poškozené odhadnout. Ze znaleckého posudku samotného se pak podává, že poškozená Hana R. vyrůstala do 13 let v původní rodině, kdy se její rodiče rozvedli mj. i z důvodu, že otec poškozené pil a ztrapňoval matku na veřejnosti, a kdy následně poškozená zůstala spolu se svými dvěma sourozenci ve výchově matky. Dětství poškozené probíhalo bez větších anomálií, kromě toho, že otec chtěl doma pořádek, kvůli čemuž docházelo k častým konfliktům s matkou. S otcem se poškozená i po rozvodu rodičů zpočátku i nadále vídala, pravidelně však jen do té doby, než propadl závislosti na automatech, kdy jejich vzájemné setkávání začalo být nahodilé. Poměrně záhy po rozvodu se do domácnosti matky nastěhoval její nový druh, kterého si matka poškozené následně vzala a se kterým měla poškozená ze začátku problémy, několikrát kvůli němu i utekla z domu. Poškozená vychodila základní školu s vyznamenáními, navštěvovala tehdy také celou řadu mimoškolních kroužků, avšak gymnaziální studia byla problematická – učení ji nebavilo, v té době se taktéž objevily problémy s matkou a otčím, poškozená občas chodila za školu, neměla příliš faktických přátel a kontakty vyhledávala na chatu, kde vystupovala pod jinou identitou – což zapříčinilo vysoké účty za telefon – v té době se léčila i psychiatricky, byla taktéž medikována. Situace se měla zlepšit, když se jí začal otčím věnovat, zaplatil za ní dluhy a pomáhal poškozené i s problematickým učením matematiky. Po maturitě poškozená nastoupila na vyšší odbornou zdravotnickou školu, učení však opět zanedbávala, tentokrát kvůli staršímu příteli – situace s dluhy a chatováním se opakovala, deprese se vrátily. Nedostudování školy si poškozená kladla za vinu, zejména kvůli matce – považovala se za černou ovci rodiny. Následovaly další neperspektivní partnerské vztahy, v roce 2005 se seznámila na inzerát s obžalovaným, následoval jejich přibližně půlroční vztah, kdy ale nevěděla, že obžalovaný byl v té době ženatý, a kdy se vztah posléze rozešel, aby poškozená otěhotněla se známostí z tehdejší práce, avšak i tento vztah byl od počátku nevyrovnaný, poškozenou bývalý partner několikrát uhodil a po hrubostech k dceři od něj sama odešla k obžalovanému, se kterým vztah obnovila, a od kterého v té době odešla jeho bývalá manželka i spolu s 15 měsíční dcerou. Poškozená si byla vědoma, že bývalá manželka na obžalovaného podala trestní oznámení za týrání, na základě něž byl následně odsouzen ke třem letům odnětí svobody s podmíněným odkladem výkonu trestu na zkušební dobu v trvání pěti let. Poškozená si byla vědoma i toho, že jejich vztah s obžalovaným nebyl již od začátku zcela v pořádku, kdy na ni obžalovaný pouze křičel a kdy k prvnímu fyzickému útoku mělo dojít v roce 2008 – měl ji tehdy kopnout do břicha a dát jí pěstí. Po narození prvního společného syna A. se situace ještě zhoršila, neboť dítě si vyžadovalo velkou pozornost, což vedlo za jeho velké nelibosti k upozadování obžalovaného provázené nadávkami a dalším napadáním poškozené. Obžalovaný v té době také střídal povolání, opakovaně byl propuštěn z pracovního poměru, v té době byl taktéž odsouzen za týrání bývalé ženy, a právě do této doby spadalo další těhotenství poškozené. V této době se taktéž rodina přestěhovala z xxx, kde žili do doby, než poškozená obžalovaného opustila. Obžalovaný si následně našel práci v Praze (stánek s pizzou na stanici metra xxx) a domů do xxx jezdil pouze na víkendy, a i to ne zcela pravidelně. Obžalovaný měl taktéž dělat nedůvodné rozdíly mezi vlastními dětmi a dcerou poškozené z předešlého vztahu, a to i když poškozená usilovala o změnu jejího příjmení na příjmení obžalovaného. Situace se měla začít zhoršovat, jak děti rostly, obžalovaný měl přestěhovat s pomocí poškozené stánek s občerstvením do xxx, kdy se násilí se ve vztahu k poškozené mělo opět začít stupňovat, obžalovanému měla vadit zejména výchova poškozené a její časová vytíženost spojená s koncem studia. Obžalovaný byl nábožensky založený, víru si

však vykládal po svém, viděl v sobě spasitele, sledoval videa s církevní tematikou a nutil děti poslouchat bibli v ruštině. Taktéž v sobě živil nenávisť vůči všemu americkému, poškozenou například bil, když sledovala americké filmy. Situace měla vygradovat v momentě, kdy poškozená usnula po státních zkouškách vyčerpáním a obžalovaný ji měl probudit tím, že vysypal knihovnu a zařval na poškozenou, že má pět minut na to, aby dala věci do pořádku, což mu ale nemělo stačit, a proto poškozenou začal kopat, hodil po ní židli, čímž jí rozsekl kůži pod okem, kdy toto jej uklidnilo, nechtěl totiž, aby poškozená vyhledala lékaře. Obžalovaný poškozené také jindy vyhrožoval, že podpálí byt, poškozenou nutil k sexu, a to i několikrát denně, kdy na ní vyžadoval nejrůznější sado-maso praktiky, svoji agresivitu začal obracet také proti dětem – zejména k poškozenému A., kterého nutil jíst, měl po něm hodit kusem nábytku. Poškozená za trvání manželství vystudovala bakalářský program vyšší odborné zdravotnické školy s kvalifikací všeobecná sestra. Poškozená nezneužívá návykové látky, z minulosti připouští závislost na telefonu. Ze z á v ě r u p o s u d k u se pak podává, že znalci u poškozené nezjistili žádné známky duševní poruchy v pravém slova smyslu (psychózy), a dále že poškozená je osoba s intelektem v horní hranici průměru trpící pocitu viny, huře kontrolující pudové instinkty, nereálně plánující, hypersenzitivní a citově nevyvážená. Dle znaleckého zkoumání lze uvažovat o závislé poruše osobnosti, která tkví ve strachu z opuštění a o identifikaci s rolí oběti. Zacházení obžalovaného vyvolalo v poškozené syndrom týrané ženy s naučenou bezmocí a sebedestruktivním chováním, kdy ze všeho výše uvedeného lze dle znalců uzavřít, že poškozená trpí posttraumatickou stresovou poruchou v chronické formě, kdy znovuprožívá události v myšlenkách a snech, trpí návaly úzkosti, má potíže s koncentrací, trpí nadměrnou úlekovou reaktivitou a strachem z obžalovaného. Poškozená je v trvalé péči psychiatra a bere antidepressiva. Znalci se shodli na tom, že obecná věrohodnost výpovědi poškozené je v pásmu normy, její výpověď odpovídá mechanismům fungování paměti viktimizované osoby, kdy způsob výpovědi o traumatických zážitcích je v zásadě věrohodný a kdy v interpersonálním kontaktu jsou akcentovány rysy naivity, snížené kritičnosti, sníženého sebehodnocení, což má za následek právě vznik syndromu týrané ženy a chronické posttraumatické stresové poruchy.

MUDr. Alena Gayová, znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, která ve věci zpracovala **znalecký posudek k posouzení zdravotního stavu poškozené Hany R. z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a klinická psychologie** ze dne 6. 7. 2014, včetně jeho **dodatku** ze dne 15. 10. 2015, a to společně s Doc. PhDr. Markem Preissem, PhD., a dále **znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a klinická psychologie na posuzované A., J. aj. Radčenko** ze dne 14. 1. 2015 včetně jeho **dodatku** ze dne 6. 5. 2015 a **dodatku** ze dne 13. 10. 2015, a to společně s PhDr. Vladimírem Fiedlerem, v rámci hlavního líčení znalecký posudek včetně dodatků stvrdila a odvolala se na jeho závěry (k závěrům posudku na posuzovanou poškozenou Hanu R. viz odstavec shora), když zejména doplnila, že u poškozených dětí byl znalci seznán bytostný strach z obžalovaného, což se projevilo za použití tzv. projektivní metody, při které děti začarovali obžalovaného otce do negativních postav, avšak za skutečnosti, že i toto je potřeba posuzovat v širších souvislostech. Znalkyně též soudu osvětlila, že při vyšetření nejsou dětské pacienti přímo tázáni, zda byly či nebyly svědky domácího násilí, neboť to má být zjištěno pomocí rozsáhlých výslechových metod tak, aby nebyly opětovně traumatizovány. Znalkyně též uvedla, že při znaleckém zkoumání vychází z provedených výsledků dětí, jakož i z celého spisového materiálu, což je postup zcela standardní. K poškozenému A. uvedla, že ten trpí na poruchu separace ve spojení s úzkostí, což se projevilo při samotném vyšetření, kdy poškozený nebyl schopen být vyšetřen samostatně, ani nemohl počkat sám v čekárně, zatímco byli vyšetřováni jeho sourozenci. Poškozený J. pak byl

nepochybně svědkem násilí, ale známky posttrauma na jeho osobě patrný nejsou, nicméně je z něj i tak cítit bytostný strach z obžalovaného. K poškozené J. uvedla, že ta je introvertovaná a mentálně slabší. Znalkyně uzavřela, že u poškozeného A. se dá hovořit o tzv. syndromu CAN (Child Abuse and Neglect), což znamená, že se u něj vyskytují příznaky týraného, zneužívaného a zanedbávaného dítěte. Znalkyně taktéž vyvrátila tvrzení, že by neuróza poškozeného souvisela pouze se výskytem syndromu ADHD, uvedla, že ta je vždy příčin sekundárních způsobených vnějšími vlivy, v posuzovaném případě pak výchovným působením obžalovaného a taktéž vlivem úzkostné a nejisté matky. Stran poškozené Hany R. znalkyně zejména zdůraznila, že poškozená se identifikovala s rolí oběti a z toho důvodu, že nebyla schopna opustit společnou domácnost s obžalovaným a taktéž, že i z toho důvodu byla po dlouhou dobu schopna snášet domácí násilí páchané na ní obžalovaným.

PhDr. Vladimír Fiedler, znalec z oboru zdravotnictví, odvětví klinická psychologie, který vypracoval **znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a klinická psychologie** ze dne 14. 1. 2015, včetně jeho **dotatku** na posuzovaného poškozeného A. R. ze dne 6. 5. 2015, a **dotatku** na všechny posuzované ze dne 13. 10. 2015, a to společně s MUDr. Alenou Gayovou, k posouzení duševního stavu a zdraví poškozených J. R., A. R. a J. R., závěry znaleckého posudku včetně jeho dodatků před soudem stvrdil a odvolal se na jejich správnost a taktéž zejména zdůraznil, že postižení zjištěná u poškozených dětí (až na výjimku v případě poškozeného J. R. viz níže) jednoznačně souvisí s jednáním obžalovaného a že toto jednání jednoznačně překročilo hranice přísné výchovy, a to i vzhledem k nátuře obžalovaného dané zemí jeho původu, a je znalci zcela jednoznačně hodnoceno jako týrání. Znalec pak výslovně zdůraznil, že noční pomočování u poškozeného J. R., je dědičné, a nesouvisí tak s jednáním obžalovaného. Ze znaleckého posudku se pak podává, že poškozený A. R. byl před vznikem posttraumatické stresové poruchy rizikové dítě, které trpí dědičným nočním pomočováním a syndromem ADHD (Attention Deficit Hyperactivity Disorder). V době odstěhování se od obžalovaného a odchodu do sociálního bydlení trpěl akutním traumatem s depresivními příznaky – byl roztěkaný, nesmál se, měl slabou mimiku, neplakal, za současně přítomných výbuchů křiku, agresivity a nekontrolovatelných záškubů. Posttraumatická stresová porucha pak v jeho případě spočívá v separačních problémech, strachu ze tmy a osamění, ztráty matky a sníženého sebevědomí a trvala od doby prokázaného násilí páchaného na poškozeném obžalovaným, a to nejméně dále rok či dva po době ukončení násilného jednání. Znalci v případě poškozeného nezletilého A. uzavírají, že se jeví jako pravděpodobné, že „při jeho dědičnosti, poruše a spolupůsobení závadových agresivních výchovných metod se do jeho chování budou agresivní i úzkostné symptomy promítat celý život.“ Ze závěru znaleckého posudku samotného se pak zejména podává, že poškozená J., jejíž intelektová úroveň je podprůměrná, se psychicky vyvíjí v rámci širší populační normy, kdy v jejím psychickém vývoji se projevují známky uzavřenosti, sníženého sebevědomí, zvýšené hladiny úzkosti a možného neurotického vývoje, a to vzhledem k té skutečnosti, že poškozená J. je od útlého věku svědkem domácího násilí. Poškozený A., jehož intelektová úroveň je v pásmu průměru, se taktéž vyvíjí v rámci širší populační normy, avšak za přítomnosti syndromu ADHD s projevem příznaků neurotického vývoje a posttraumatické stresové poruchy. Poškozený J., který je průměrné intelektové úrovně, se vyvíjí též v rámci normy s projevy přirozené dětské aktivity a vitality. Znalci se shodují, že schopnost poškozených nezletilých dětí chápat prožitě skutečnosti není snížena, avšak odpovídá jejich nízkému věku. Znalci též došli k závěru, že poškozené děti „vnějškově i vnitřně odmítají otce, k matce mají kladný vztah“. Dále, že „domácí násilí na ně působilo jednak nepřímo jako psychický teror při napadání matky“ (a to vedle ojedinělých útoků obžalovaného na poškozeného

A.), „jednak sekundárně v důsledku matčina psychického stavu“. Toto násilí pak na poškozenou J. mělo vliv ve věku, kdy si jej mohla plně uvědomit, pamatuje jej, nejznatelnější vliv však mělo na poškozeného A., který byl i jeho přímým adresátem, pamatuje si jej, zatímco na nejmladšího poškozeného Jakuba působilo toliko zprostředkovaně z vyprávění sourozenců a matky.

MUDr. Tomáš Vojáček, který ve věci zpracoval **znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství**, se na jeho závěry odvolal s drobným upřesněním stran poranění poškozené popsané ve zdravotnické dokumentaci po hospitalizaci v nemocnici na Bulovce proběhnuvší ve dnech 10. – 13. 8. 2009, kdy byl po gynekologicko-porodnickém vyšetření zjištěn milimetrový krevní výron v místě nad vnitřní brankou dělohy, když byla poškozená v 11. až 12. týdnu těhotenství, což znamená období uhnízdování plodu, které může samo o sobě vést ke vzniku drobných a nezávažných krevních výronů, což vede znalce ke změně závěru uvedeného ve znaleckém posudku, a to za situace, když při gynekologickém popisu nebyla popsána žádná úrazová změna na zevním genitálu, v pochvě ani na čípku, a lze tak spíše usuzovat, že krevní výron vznikl v rámci přirozeného těhotenství a nikoli jako následek agresivního pohlavního styku s obžalovaným, jak bylo uvedeno ve spise z přípravného řízení. Ze závěrů znaleckého posudku pak vyplývá (vedle korektury krevního výronu v místě nad vnitřní brankou dělohy), že odlomení základny středního článku V. prstu levé ruky bez posunu úlomku (dle zdravotnické dokumentace ze dne 16. 3. 2010 a 7. 4. 2010) „vzniklo účinkem tupého násilí o velké intenzitě, které směřovalo o relativně malé ploše do oblasti levé ruky“, což odpovídá tomu, co poškozená Hana R. uvedla na vysvětlenou, totiž že upadla a ruku si přisedla. Na základě ohledání drobné jizvičky stejně tak jako jizvy při vnitřním dolním okraji levé očníce nelze již přesně určit, jaká rána ji způsobila, stejně tak jako nelze určit stáří této jizvy, lze se pouze přiklonit k závěru, že jizvy „spíše nebyly čerstvé“. Drobný odbarvující se podkožní krevní výron pod levým okem (dle zdravotnické dokumentace ze dne 24. 3. 2014) mohl odpovídat průběhu úrazového děje tak, jak jej popsala poškozená, tedy jako zásah kovovou židlí, kdy znalec konstatuje, že „tupé násilí bylo o malé intenzitě a malé ploše, kdy směřovalo přímo do místa vzniku poranění“. Znalec uzavírá, že všechna shora popsaná zranění, mohla vzniknout tak, jak je poškozená popisuje, kdy odlomení základny středního článku V. prstu levé ruky je poranění, které omezuje v běžném způsobu života po dobu delší než 1 týden do doby 6 týdnů. Znalec se vyjádřil i k otázce možných následků kopu velké intenzity do břicha v 7. měsíci těhotenství, a to v tom smyslu, že takový by byl způsobilý přivodit jak poranění ženy, tak plodu – kdy u ženy by mohlo dojít např. k trhlině jater či slinivky či ke vzniku krvácení do děložního svalů či k trhlině placenty, což by mohlo vést též k poškození samotného plodu.

MUDr. Eva Matějů, PhD., zpracovatelka **lékařského posudku** ze dne 27. 5. 2016 na poškozenou Hanu R., se při slyšení před soudem odvolala na jeho správnost s tím, že na základě výpovědi znalce MUDr. Tomáše Vojáčka poopravila bodovou výši ve vztahu k položce č. 11 (krevní výron dělohy) za jejího úplného vyškrtnutí ze zpracovaného lékařského posudku, a to jejím snížením o 80 bodů s potvrzením její konečné výše na 396 bodech. Znalkyně se taktéž podrobně vyjádřila k 20 % bodovému navýšení v případě poranění vzniklých po 1. 1. 2014, a to nahlíženo optikou Metodiky Nejvyššího soudu k náhradě nemajetkové újmy na zdraví – bolesti dle ust. § 2958 občanského zákoníku č. 89/2012 Sb., kdy k tomuto uvedla, že tento postup plně odůvodňují těžké komplikace spočívající v závažných psychických dopadech na zdraví poškozené vzhledem k opakujícímu se charakteru trestné činnosti obžalovaného. Ze závěrů posudku samotného se pak podává, že poškozená má dle vyhlášky č. 440/2001 Sb. nárok na bolestné ve výši 100-476

bodů (20-396 bodů po korekci), a to pro poranění vzniklá do 1. 1. 2014, kdy 20 bodů bylo vypočteno z objektivně doložených lékařských zpráv a 396 bodů pak na základě slyšení poškozené, kdy hodnota jednoho bodu je na základě předmětné vyhlášky 120,- Kč, dále taktéž že má poškozená dle předmětné vyhlášky nárok na odškodnění za ztížení společenského uplatnění ve výši 2400 bodů, kdy hodnota jednoho bodu činí 120,- Kč, a konečně že poškozená má dle Metodiky NS nárok na bolestné ve výši 390 bodů, kdy hodnota tohoto bodu činila v roce 2014 v intencích zákona 251,28 Kč.

Soud provedl jako důkaz i **zvukově-obrazový záznam** poškozených nezletilých J. R., A. R. aj. R. tak, jak tito poškození byli vyslechnuti v přípravném řízení, čemuž odpovídá listinný důkaz ve formě **protokolů o výsleších svědků – osob mladších 15 let** ze dne 8. 9. 2015 a 11. 9. 2015, kdy z těchto se zejména podává, že poškozená J. připouští, že viděla, jak obžalovaný hodil po poškozeném A. židli a taktéž, že bratr A. dostal talířem polévky do tváře, a dále že obžalovaný měl pěsti vysklít sklo u interiérových dveří, avšak kdy poškozená popřela, že by kdy viděla plakat svou matku poškozenou Hanu R., kdy ale také uvedla, že obžalovaný řval, poškozená však též popřela, že by ji obžalovaný měl kdy uhodit; poškozený A. připouští, že po něm obžalovaný hodil židli, která ho zasáhla, a to po hádce kvůli sušence, a dále zejména, že se měl odehrát incident s píchnutím nože z důvodu, že nezletilý poškozený shodil kupičku CD nosičů, když si chtěl jeden z nich pustit, dále poškozený A. popisuje incident s polévkou, kdy měl obžalovaný dvěma ostatním poškozeným zahodit jejich mističky s polévkou a poškozeného A. samotného pak touto polévkou polít po tváři, kdy se tak mělo stát o Vánocích, dále poškozený popsal situaci, kdy mělo dojít k výprasku páskem nejmladšího nezletilého J., který si vzal z lednice kus dortu na prst a kdy následně měl obžalovaný taktéž rozbít všechny dveře v bytě, poškozený též zmínil noční pláč z důvodu strachu ze tmy, a připustil, že viděl plakat svoji matku poškozenou Hanu R.; poškozený J. pak v rámci svého výslechu uvedl, že je obžalovaný „od rána mlátil“ – konkrétně vypovídal o incidentu s dortem a následném výprasku páskem, poškozený uvádí, že obžalovaný bil taktéž poškozenou Hanu R., poškozený též popisuje vybití dveřních skel a píchnutí bratra A. ze strany obžalovaného, dále, že poškozený hrál na přání obžalovaného šachy, popisoval též honičku obžalovaného a poškozené Hany R., avšak bez bližší specifikace, a dále také, že někdy v noci plakal ze strachu ze tmy.

Soud provedl i celou řadu listinných a ostatních věcných důkazů, a to zejména **připojení se k trestnímu řízení s nárokem na náhradu nákladů na hrazené zdravotní služby vynaložených v důsledku zaviněného protiprávního jednání třetí osoby vůči pojištěncům** – A. R., r.č. xxx a Haně R., r.č. xxx **ze strany poškozené Zdravotní pojišťovny ministerstva vnitra České republiky** ze dne 9. 4. 2015 včetně **lékařských zpráv** ze dne 8. 4. 2015, dále **uplatnění nároku na náhradu škody poškozeného nezletilého A. R. ve výši 1 050 272,- Kč** ze dne 28. 4. 2015, jehož přílohou je výpočet nárokované kompenzace provedené dle Metodiky Nejvyššího soudu dostupné na adrese www.ztizeni.cz, dále **zprávu Magistrátu města Teplice, oddělení sociálně-právní ochrany** ze dne 16. 7. 2014, ze které je patrné, že dne 10. 3. 2014 se na tamní oddělení dostavila poškozená R. s ohlášením, že se stala obětí domácího násilí a záznam o tom, že dne 11. 3. 2014 opustila společnou domácnost s obžalovaným, dále **zprávu sociální pracovnice** ve věci poškozené Hany R. ze dne 26. 3. 2015, ze které je patrné, že poškozená využívá služeb sociální pomoci a aktivně spolupracuje na řešení své obtížné životní situace, dále **oddací list** A. V. R. a Hany M., ze kterého se podává, že tito uzavřeli dne 5. 12. 2009 manželství, dále **výpis z evidence cizinců s povoleným pobytem na území ČR včetně fotodokumentace**, ze kterého je patrné, že obžalovaný jako státní příslušník Kazachstánu má na území České republiky pobyťový status cizince 3.

státu s trvalým pobytem, dále **zprávu soudního exekutora JUDr. V. Pospíšila** ze dne 23. 6. 2015, ze které se podává, že obžalovaný je v postavení povinného ve vztahu k oprávněné nezletilé E. R., nar. xxx pro nezaplacené výživné, dále **zprávu Hypoteční banky, a.s. včetně příloh**, ze které se podává, že banka je v postavení zástavního věřitele vůči obžalovanému a Kristýně R. jako zástavcům, a to na základě smlouvy o poskytnutí hypotečního úvěru ze dne 12. 7. 2005 znějící na částku 1 220 000,- Kč, kdy předmětem zástavy je rozestavěný byt č. xxx v rozestavěném domě na pozemku parc. č. xxx a příslušných spoluvlastnických podílů v obci Praha, katastrálním území xxx, dále **výpis z katastru nemovitostí** prokazující stav ke dni 9. 6. 2015, ze kterého se podává, že obžalovanému svědčilo vlastnické právo ve výši ½ podílu k bytové jednotce č. xxx zapsané na LV xxx pro obec Praha, katastrální území xxx, jež je omezeno zástavním právem smluvním ve prospěch Hypoteční banky, a.s., a to jednak pro pohledávku ve výši 1 220 000,- Kč, jednak pro pohledávku ve výši 777 972,- Kč, dále **zprávu Okresního SBD Teplice** ze dne 29. 7. 2015, ze které je pak patrné, že obžalovaný byl veden jako člen a nájemce na adrese družstevního bytu č. xxx v xxx, xxx v době od 1. 11. 2009 do 31. 12. 2014, dále **rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 8 ze dne 10. 3. 2009, sp. zn. 1 T 34/2008 ve znění rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 11. 6. 2009, sp. zn. 6 To 202/2009**, ze kterých soud zjistil, že obžalovaný byl shledán vinným ze spáchání trestného činu týrání osoby žijící ve společně obývaném bytě nebo domě dle ust. § 215a odst. 1, 2 písm. b) tr. zákona a trestného činu vydírání podle ust. § 235 odst. 1, 2 písm. c) tr. zákona, za což byl mj. odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání 3 let s podmíněným odkladem výkonu trestu se zkušební dobou v trvání 5 let za současného vyslovení dohledu na odsouzeným, a konečně též **opis z Rejstříku trestů** obžalovaného, ze kterého se podává, že pro toto odsouzení se obžalovaný ke dni 12. 6. 2015 osvědčil a žádné další odsouzení tento výpis neobsahuje.

Po shora učiněném podrobně provedeném dokazování, kdy soud hodnotil všechny důkazy jak zvlášť, tak v jejich souhrnu ve smyslu ust. § 2 odst. 6 tr. řádu, kdy o věrohodnosti a správnosti výpovědí slyšených svědků, jakož i provedených listinných a jiných věcných důkazech neměl žádných pochybností, dospěl k jednoznačnému a nezvratnému závěru, že skutku pod body 1. - 4. výroku rozsudku a skutku pod bodem 5. tamtéž se dopustil obžalovaný Andrej Viktorovič R., kdy soud pouze oproti podané obžalobě jednak neshledal ve skutkovém průběhu děje okolnosti, které by nasvědčovaly naplnění skutkové podstaty trestného činu znásilnění, když proto skutkový průběh oproti podané obžalobě upravil a doplnil právě o tu skutečnost, že poškozená *se pohlavnímu styku s obžalovaným nebránila*, a to i když se podvolovala sexuální praktikám, s nimiž vnitřně nesouhlasila, avšak i tak *nekladla žádného odporu, vzhledem k čemuž nemohl obžalovaný rozpoznat, že se tak děje proti její vůli*, a to vždy ve skutku pod body 1. - 4. výroku rozsudku, neboť jak poškozená sama vypověděla, toto se dělo v rámci urovnávání jejich manželských hádek a kolikrát to byla sama poškozená, kdo této formy řešení konfliktů užil jako první. A dále jednak soud též neshledal, že na základě jednání obžalovaného trpí poškozený J. R. *nočním pomočováním* (skutek pod bodem 5. výroku rozsudku), neboť tuto skutečnost přímo před soudem popřel slyšený znalec PhDr. Vladimír Fiedler, který osvětlil, že se jedná o záležitost dědičnou a nikoli získanou, a to byť i na základě trestného jednání obžalovaného. Tento závěr taktéž podporuje výpověď svědkyně Dagmar Š., která soudu uvedla, že poškozený J. R. se ve školce projevoval jako spokojené dítě, na kterém nebyly patrné žádné patologické rysy vývoje. Na vinu obžalovaného soud usuzuje zejména z výpovědi korunní svědkyně - samotné poškozené Hany R., a to i vzhledem k charakteru této svědecké výpovědi, kdy svědkyně je zároveň osobou poškozenou, vůči níž v tomto případě směřovalo násilí obžalovaného měrou nejvyšší, a to jak násilí fyzické, tak taktéž

psychický teror, kterému byla poškozená soustavně vystavena, k čemuž ale na druhou stranu přistupuje samotná povaha trestné činnosti, pro kterou je obžalovaný stíhán, a za kterou byl tímto rozsudkem shledán vinným, kdy tato probíhá skrytě v domácím prostředí stranou očí veřejnosti a samotnými poškozenými bývá aktivně zakrývána, což se dělo po dlouhou dobu i v tomto případě, a proto vzhledem k těmto specifikům nemůže mít již z povahy věci samotné mnoho přímých svědků. Výpověď poškozené, kterou soud shledal jako zcela uvěřitelnou, což podírají i závěry znaleckých posudků a ostatně i před soudem přímo vyslechnutých znalců Doc. PhDr. Marka Preisse, PhD. a MUDr. Aleny Gayové, kteří se shodli, že svědkyně je osobou bez jakýchkoli sklonů ke konfabulaci, podírají i další svědecké výpovědi, a to jak rodičů poškozené Hany K. a Ing. Josefa M., tak svědkyně Dagmar Š. – učitelky ze školky, kam docházely děti poškozené či svědkyně Moniky P. – spolužačky ze školy poškozené, kdy tito svědci se shodují v tom, že na poškozené Haně R. pozorovali jak změny v chování vedoucí k její větší izolovanosti a ustrašenosti, tak na těle poškozené viditelné podlitiny, kdy na přímé otázky na jejich původ poškozená svědkům odpovídala vyhybavě a nepřesvědčivě. Svědkyně Miluše V. – sousedka z xxx bytu byla pak přímým svědkem hádek poškozené a obžalovaného, které provázely svědkyni slyšitelné rány a bouchání. Soud vzal v potaz i výpovědi samotných poškozených nezletilých jakožto dalších přímých svědků trestné činnosti obžalovaného, byť si je vědom jejich specifčnosti, kdy vzal v potaz i jejich možnou tendenčnost vzhledem ke vztahu k poškozené jako k matce, ke které mají blízký vztah, a ve vztahu ke které mají tím pádem i potřeby ochranné, což by mohlo značnou měrou ovlivnit jejich výpovědi, kdy soud svůj úsudek opřel i o výpovědi ve věci slyšených znalců PhDr. Vladimíra Fiedlera a MUDr. Aleny Gayové, kteří děti vystavili podrobnému znaleckému zkoumání. Další okolnosti projednávané věci související se skutkovým dějem pouze nepřímou soud dovedl z provedených listinných a jiných věcných důkazů, aby tak uzavřel, že vina obžalovaného Andreje Viktoroviče R. byla bezpečně prokázána.

Obžalovaný, proti kterému je vedeno řízení, a to již od fáze přípravného řízení, jako proti uprchlému, uplatnil práva obhajoby prostřednictvím své obhájkyne, která byla stranou jednáni pod body 1. – 4. vystavěna na tvrzení, že skutky 1. až 4. jsou totožné, a proto, že by mohlo dojít k jejich záměně (kdy k tomuto soud uvádí, že z hlediska hmotněprávního jsou toliko skutkem jedním, kdy o jejich možné záměně není dále nutno jakkoli spekulovat). Obhájkyne také rozporuje skutečnost, že měl obžalovaný poškozenou omezovat na osobní svobodě tím, že jí nepředal klíč od společně obývaného bytu, což opírá o tvrzení, že ten obžalovaný obýval primárně se svojí bývalou manželkou, z kteréhož důvodu mohlo dojít k tomu, že další klíč pro poškozenou zkrátka neměl k dispozici, což soud hodnotí jako tvrzení slabé, účelové a vzhledem k trestné činnosti obžalovaného nahlíženo ve své celistvosti jako ne zcela stěžejní. Stran skutku pod bodem 5. rozsudku je pak obhajoba obžalovaného vystavěna na těch argumentech, že poškození nezletilí J., A. aj. neměli na základě provedených důkazů nikdy vidět, jak obžalovaný napadá jejich matku poškozenou Hanu R. a tím, že není prokázáno, že by poškození nezletilí byli přímými svědky domácího násilí a dále též, že není ani nijak prokázáno, že by se měl obžalovaný násilností dopouštět přímo na nich samotných, o čemž mají svědčit jejich výpovědi. Obhájkyne dále rozporovala incident s nožem, tak jak je popsán v bodě 5. výroku rozsudku, a to na základě výpovědí poškozených dětí – což měla vyloučit i sama poškozená Hana R., když k dalším incidentům tam uvedeným dále uvedla, že i kdyby k nim mělo dojít, nemuselo se tak stát způsobem, jak je ve výrokové části rozsudku popsáno – nucení do jídla nejstaršího A. např. vysvětluje motivem pro zdravý a silný růst poškozeného, psaní abecedy zase zájmem obžalovaného na rychlejším psychickém vývoji dětí, kdy všechny tyto

argumenty obhajoby se soudu podařilo vzhledem k provedenému dokazování vyvrátit. Obhájkyně také poukázala na nahodilost výpadů obžalovaného a ojedinelost jeho jednání, a to zejména v intencích doby, po kterou mělo k trestné činnosti docházet, což má svědčit nikoli o týrání svěřené osoby, ale toliko o jednorázových zkratech v chování obžalovaného, s čímž se soud nemohl absolutně ztotožnit, když i před soudem slyšení znalci konstatovali, že charakter zatížení poškozené vzhledem k prodělanému traumatu je dán vzhledem k dlouhodobé expozici násilí a s čímž se soud plně ztotožňuje. O tom, že jednání obžalovaného neneslo znaky týrání ve vztahu k poškozeným dětem, mají svědčit též provedené svědecké výpovědi – a to zejména prarodičů poškozených - svědků K. a M., a dále též sousedky V., kteří se měli shodnout na tom, že na dětech nebyly patrné žádné stopy domácího násilí, kdy k tomuto soud uvádí, že násilí ve vztahu k poškozeným dětem bylo spíše charakteru psychického, kdy násilí charakteru fyzického bylo opravdu spíše ojedinelé a zachycuje jej skutkový děj ve výroku pod bodem 5. tohoto rozsudku uvedený, a to pouze ve vztahu k poškozenému A. R. Obhájkyně též poukázala na neklidnou povahu a neposedné vystupování nezletilých A. aj., které je u staršího A. ovlivněno výskytem syndromu ADHD, a kdy jejich výchova má být o to náročnější a má si vyžadovat větší trpělivosti, kterou měl obžalovaný postrádat, což má být okolností ve vztahu k obžalovanému polehčující. Obhájkyně dále rozporuje skutečnost, že by měl obžalovaný nezletilé bit páskem, kdy toto má podpírat argument, že při pravidelných návštěvách dětské lékařky touto nebyla nikdy upozorována žádná stigmata jako následky takového bití, kdy soud podotýká, že následky takového bití nemusí vždy zanechat seznatelných stop na těle oběti. Obhájkyně shrnuje, že v případě jednání obžalovaného ve vztahu k poškozenému A. absentuje subjektivní stránka ve formě úmyslu, a to byť i eventuálního, kdy toto jednání, které bylo vždy reakcí na nějaký konkrétní podnět ze strany poškozeného, je charakteru excesivního a bylo vedeno touhou vychovat z dětí odolné jedince. Obhájkyně v případě způsobené těžké újmy na zdraví rozporuje též objektivní stránku, kdy na podporu tohoto tvrzení uvádí, že povahové rysy poškozeného A. jsou větší měrou ovlivněny jeho genetickou výbavou a tudíž, že nelze dovodit jasnou příčinnou souvislost s jeho psychickým stavem a jednáním obžalovaného. V případě trestného činu ohrožování výchovy dítěte dle ust. § 201 tr. zákoníku obhájkyně poukazuje na to, že v obžalobě chybí popis jednání, kterým by k této trestné činnosti mělo dojít, namítá, že nebylo nijak prokázáno, že by obžalovaný nedostál rodičovské zodpovědnosti. Obhájkyně konečně poukázala na skutečnosti, že obžalovaný rodinu finančně zajišťoval, poškozeným nezletilým nijak neupíral kontakt s okolním světem, poškozenou nezletilou J., která není jeho biologickou dcerou, vychovával jako vlastní a souhlasil s přijetím jeho jména a dále zejména, že sám poškozenou Hanu R. navedl na studium na vysoké škole a podpořil ji v úmyslu získat řidičské oprávnění.

Na základě shora uvedeného soud uzavírá, že obžalovaný Andrej Viktorovič R. svým jednáním uvedeným v bodech 1. – 4. tohoto rozsudku naplnil skutkovou podstatu zločinu těžkého ublížení na zdraví dle ust. § 145 odst. 1 tr. zákoníku spáchanou v jednočinném souběhu se zločinem týrání osoby žijící ve společném obydlí dle ust. § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) tr. zákoníku, když dlouhodobě – od přesně nezjištěné doby v listopadu 2007 do 11. 3. 2014 týral poškozenou Hanu R., která byla v době trestného jednání nejprve jeho s ním žijící družkou a posléze i zákonnou manželkou, a to formou psychického a fyzického násilí, kdy na poškozenou obžalovaný útočil jak vulgárními nadávkami a vyhrožováním, tak fakticky – údery pěstmi do obličeje, kopy a strkanci, v důsledku čehož poškozené způsobil četné podkožní výrony, zhmoždění horní levé končetiny, tržné ranky s následky trvalého zjizvení, a v důsledku čehož se u poškozené rozvinula posttraumatická stresová porucha, která je ve smyslu ust. § 122 odst. 2

písm. i) tr. zákoníku těžkou újmou na zdraví. Kvalifikovaná skutková podstata zločinu týrání osoby žijící ve společném obydlí dle ust. § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) tr. zákoníku byla naplněna, když se obžalovaný trestného jednání dopouštěl po delší dobu – dle ustálené soudní praxe se delší dobou rozumí doba trvání řádově v měsících – v projednávaném případě činila tato doba bezmála sedm let. Objektem trestného těžkého ublížení na zdraví dle ust. § 145 tr. zákoníku je lidské zdraví za zachování jeho běžného fungování. Tento objekt byl jednáním obžalovaného zcela prokazatelně porušen, když na jeho základě došlo k těžké újmě na zdraví, tedy k vážné poruše zdraví poškozené, jež má delšího trvání [§ 122 odst. 2 písm. i)]. Dle konstantní judikatury se delší dobu trvající poruchou zdraví rozumí taková vážná porucha zdraví, kdy tato trvá zpravidla déle než 6 týdnů, a kdy na základě provedeného dokazování má soud za prokázané, že u poškozené Hany R. vznikla v příčinné souvislosti s trestným jednáním obžalovaného posttraumatická stresová porucha v chronické formě, kdy poškozená znovuprožívá události v myšlenkách a snech, trpí návaly úzkosti, má potíže s koncentrací, trpí nadměrnou úlekovou reaktivitou a strachem z obžalovaného, což má za následek trvalou péči psychiatra a léčbu antidepresivy, a která je z právního hlediska v zákonných intencích shora naznačených těžkou újmou na zdraví. Obžalovaný svým jednáním porušil taktéž objekt trestného činu týrání osoby žijící ve společném obydlí dle ust. § 199 tr. zákoníku, když tím je zájem společnosti na ochraně osob blízkých či osob žijících ve společném obydlí před domácím násilím, a to fakticky shora uvedeným trestným jednáním obžalovaného za naplnění pojmových požadavků na osobu blízkou – poškozená byla ze začátku družkou obžalovaného, kdy ale posléze se stala jeho zákonnou manželkou, a kdy v obou případech je tak na poškozenou nutno pohlížet jako na osobu blízkou ve smyslu ust. § 125 tr. zákoníku, a kdy dále byly taktéž naplněny podmínky soužití obžalovaného a poškozené ve společném obydlí ve smyslu ust. § 133 tr. zákoníku. Z hlediska subjektivní stránky stran zločinu těžkého ublížení na zdraví dle ust. § 145 odst. 1 tr. zákoníku soud z jednání obžalovaného dovedl prokazatelně alespoň úmysl eventuální ve smyslu ust. § 15 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku, když bylo prokázano, že jednání obžalovaného, kdy tento zcela prokazatelně věděl, že svým jednáním může způsobit těžší následek v podobě těžké újmy na zdraví, a s tímto byl srozuměn, na poškozenou útočil pěstni do obličejové části hlavy, kde je umístěn mozek jako řídicí orgán, dále do břišní dutiny poškozené, která byla navíc v době těchto útoků gravidní, a to vše za rozumu průměrně uvažujícího člověka, kdy tento si musel být taktéž vědom toho, že toto jeho jednání může u poškozené vyvolat nejen útrapy fyzické, ale i újmu psychickou. Subjektivní stránka skutkové podstaty zločinu týrání osoby žijící ve společném obydlí dle ust. § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) tr. zákoníku byla prokázána ve formě úmyslu přímého ve smyslu ust. § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, neboť soud má za jisté, že obžalovaný chtěl poškozenou vystavovat trýzni spočívající v jeho závadovém jednání tak, jak je toto podrobně popsáno ve výrokové části rozsudku. **Jednáním v bodě 5. tohoto rozsudku** pak obžalovaný naplnil jednak kvalifikovanou skutkovou podstatu zločinu těžkého ublížení na zdraví dle ust. § 145 odst. 1, odst. 2 písm. c) tr. zákoníku, kdy za zachování obecného pro tento trestný čin již shora uvedeného, se obžalovaný trestného jednání dopustil ve vztahu k dítěti – tedy osobě mladší 18 let ve smyslu ust. § 126 tr. zákoníku, jednak kvalifikovanou skutkovou podstatu zločinu týrání svěřené osoby dle ust. § 198 odst. 1, odst. 2 písm. c), písm. d) tr. zákoníku, a konečně i skutkovou podstatu přečinu ohrožování výchovy dítěte dle ust. § 201 odst. 1 písm. d), odst. 3 písm. a), písm. b) tr. zákoníku, spáchaných v jednočinném souběhu, když ve společně sdílené domácnosti s poškozenou a jejich nezletilými dětmi – J. R., nar. xxx (která však není biologickou dcerou obžalovaného), A. R., nar. xxx a J. R., nar. xxx – před nezletilými poškozenými dětmi napadal jejich matku poškozenou Hanu R., vyhrožoval její fyzickou likvidací, čímž poškození trpěli jak přímo jako svědci, tak

nepřímo vlivem duševního stavu poškozené na jejich výchovu, dále pak poškozené A. aj. trestal bitím páskem přes záda a zadek a fackami do obličeje, nutil je psát abecedu (i když poškozený J. toho nebyl vzhledem ke svému věku schopen), nutil chlapce do jídla nepřiměřených porcí a dále pak poškozenému A. hrozil kuchyňským nožem, čímž mu způsobil drobné poranění a konečně také po něm hodil kuchyňskou židli, která jej zasáhla do oblasti hrudníku, což vedlo v případě nezletilé poškozené J. R. k neurotickému vývoji osobnosti se známkami úzkosti, sníženého sebevědomí a rezignace a u poškozeného nezletilého A. R. pak ke vzniku posttraumatické stresové poruchy, která je těžkou újmou na zdraví. Obžalovaný tímto jednáním porušil taktéž objekty všech trestných činů spáchaných skutkem pod bodem 5. rozsudku, tedy trestného činu ublížení na zdraví dle ust. § 145 odst. 1, kterým je lidské zdraví, když nezletilému poškozenému vznikla v příčinné souvislosti s tímto jednáním posttraumatická stresová porucha jako vážná porucha zdraví, dále trestného činu týrání svěřené osoby dle ust. § 198 tr. zákoníku, kterým je zájem na ochraně osob, které jsou vzhledem ke svému věku nebo z jiných důvodů v péči nebo výchově jiných osob – když se trestného jednání dopouštěl ve vztahu k vlastním dětem, a konečně též trestného činu ohrožování výchovy dítěte dle ust. § 201 tr. zákoníku, jímž je zájem na řádné výchově dětí, jejímž prostřednictvím má být dosaženo řádného vývoje jejich osobnosti – když tento objekt minimálně ohrozil svým trýznivým jednáním k poškozené Haně R. a dále též hrubým a bezcitným jednáním ve vztahu k samotným poškozeným nezletilým dětem. U trestných činů spáchaných skutkem pod bodem 5. rozsudku soud dovodil úmysl přímý ve smyslu ust. § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, když se obžalovaný trestného jednání dopouštěl prokazatelně zcela vědomě a chtěně. Soud uzavírá, že v jednání obžalovaného shledal taktéž trestněprávně relevantní míru společenské škodlivosti ve smyslu ust. § 12 odst. 2 tr. zákoníku.

Při ukládání druhu a výměry trestu soud přihlédl k osobě obžalovaného a jeho poměrům vycházející z čisté trestní minulosti obžalovaného, byť obžalovaný byl za obdobnou trestnou činnost odsouzen rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 8 ze dne 10. 3. 2009, sp. zn. 1 T 34/2008 ve znění rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 11. 6. 2009, sp. zn. 6 To 202/2009, a to k trestu odnětí svobody v trvání 3 let s podmíněným odkladem výkonu trestu se zkušební dobou v trvání 5 let za současného vyslovení dohledu na odsouzeným, kdy pro toto odsouzení se obžalovaný ke dni 12. 6. 2015 osvědčil, a kdy i když je na obžalovaného nutno vzhledem k osvědčení pohlížet jako na osobu trestně zachovalou ve smyslu polehčujících okolností spočívajících v čisté trestní minulosti pachatele, lze konstatovat, že toto odsouzení se v jeho případě zcela minulo účinkem, když se totožné trestné činnosti dopustil na nové partnerce a dětech, a to měrou dokonce intenzivnější než v případě prvního odsouzení – což vzal soud za okolnosti trestné činnosti. Jiných polehčujících okolností shledáno nebylo. Jako okolnost obžalovanému přitěžující soud naopak hodnotil tu skutečnost, že obžalovaný se ukrývá pobytem v cizině a maří tak výkon spravedlnosti spočívající v zájmu na řádném průběhu trestního řízení, a to dále za skutečnosti, že obžalovaný neplní svoji vyživovací povinnost k dětem, což soud hodnotil taktéž jako okolnost obžalovanému přitěžující. Vzhledem ke shora uvedenému a vzhledem k vícečinnému souběhu trestné činnosti uložil soud obžalovanému úhrnný trest odnětí svobody v trvání osmi let podle ust. § 145 odst. 2 tr. zákoníku za použití ust. § 43 odst. 1 tr. zákoníku, když obžalovanému ukládal trest za trestný čin nejprísněji trestný, a to trest ještě v dolní polovině zákonné trestní sazby pro tento trestný čin stanovené za posouzení všech zákonných kritérií. Soud pro výkon tohoto trestu zařadil obžalovaného v souladu s ust. § 56 odst. 3 tr. zákoníku do věznice s ostrahou, když k tomu jej vedla zejména skutečnost, že na obžalovaného dosud

nebylo působeno nepodmíněným trestem odnětí svobody a zařazení do mírnějšího typu věznice se tedy v jeho případě jeví jako zcela dostačující.

V projednávané věci se **poškozená Hana R. připojila s návrhem na přiznání nároku na náhradu majetkové škody (bolestné) a nemajetkové újmy (ztížení společenského uplatnění) ve smyslu příslušných ustanovení tr. řádu spočívající v náhradě bolestného a ztížení společenského uplatnění za zranění vzniklá poškozené do 1. 1. 2014 a v náhradě bolestného za zranění vzniklá po 1. 1. 2014** způsobené poškozené trestnou činností obžalovaného, jejichž opodstatněnost a výši dokládá lékařským posudkem soudní znalkyně MUDr. Evy Matějů, PhD., a jejichž výše byla touto znalkyní před soudem modifikována v návaznosti na slyšení znalce MUDr. Tomáše Vojáčka, jak je shora podrobněji rozvedeno, a na což poškozená taktéž reagovala úpravou jí podaného návrhu, kdy konečná výše bolestného činí pro poranění vzniklá do 1. 1. 2014 20-396 bodů za hodnoty jednoho bodu v částce 120,- Kč, a kdy poškozená navrhuje přiznání nároku na náhradu nemajetkové škody v rozsahu horní hranice tohoto rozmezí, tj. 396 bodů, tedy 47 520,- Kč, pro poranění vzniklá od 1. 1. 2014 poškozená nárokuje bolestné ve výši 390 bodů, kdy za hodnoty jednoho bodu ve výši 251,28 Kč činí toto celkem 97 999,20 Kč a konečně poškozená nárokuje ještě ztížení společenského uplatnění za zranění vzniklá do 1. 1. 2014 za celkového počtu 2 400 bodů v hodnotě 120,- Kč/bod, což činí částku ve výši 288 000,- Kč. **Celková suma majetkové škody a nemajetkové újmy tak představuje částku ve výši 433 519,20 Kč.**

Soud potud konstatuje, že poškozený je mj. oprávněn navrhnout, aby soud v odsuzujícím rozsudku uložil obžalovanému povinnost nahradit v penězích škodu nebo nemajetkovou újmu, jež byla poškozenému trestným činem způsobena (§ 43 odst. 3 tr. řádu). Zatímco majetkovou škodou se pro účely trestního řízení rozumí jen skutečně vzniklá škoda, kterou lze vyjádřit v penězích, kdy z hlediska její výše bude významné její vyčíslení poškozeným zejména na základě odborného vyjádření či znaleckého posudku, nemajetková újma je pak příkořím, které se projevuje jinde než na majetku poškozeného (byť i zde se může nepřímo projevit), a které může mít dle povahy věci různý charakter – z hlediska dotčené trestné činnosti se může zejména jednat o zásah do psychiky poškozené a s tím související intimní sféry či do rodinných a společenských vztahů (srov. Trestní řád I, II, III., 7. vydání, 2013).

S ohledem na shora uvedené je pak nárok poškozené třeba posuzovat jako nárok na náhradu majetkové škody (bolestného) a nemajetkové újmy (ztížení společenského uplatnění) za poranění vzniklá do 1. 1. 2014, jež se určují vyhláškou č. 440/2001 Sb., a po 1. 1. 2014 pak jako nárok na náhradu majetkové škody (bolestné) vypočtený dle Metodiky NS - bolesti podle ust. § 2958 občanského zákoníku (ztížení společenského uplatnění a tedy nemajetkovou újmu podle ust. § 2958 občanského zákoníku poškozená nenárokovala), na zranění způsobená poškozené od 1. 1. 2014. Dle Metodiky posuzující lékař při hodnocení bolesti vychází ze zdravotnické dokumentace a hodnotí samostatně každý bolestivý stav, který je v příčinné souvislosti se škodnou událostí a dále též za skutečnosti, že chybí-li v přehledu bolesti pro některý typ poškození výslovná položka, použije se pro účely bodového ohodnocení položka, která se svou povahou a závažností nejvíce blíží příslušnému poškození za sečtení bodů z jednotlivých bolestivých stavů a v jejich rámci i z jednotlivých položek, a to i za akceptace plošného navýšení o 20 % – kdy soud došel k závěru, že celková částka plynoucí z lékařského posudku zpracovaného MUDr. Evou Matějů, PhD., je odpovídající skutkovému stavu věci. Před soudem byly zpracovatelkou posudku pouze vyjasněny dílčí nesrovnalosti – zejména hodnocení zakrvácení nosní dutiny (tzv. hemosinus) v horní čelisti vpravo jako výskyt cizího tělesa ve vedlejší dutině nosní za použití analogie, dále hodnocení podezření na zlomeninu za situace, kdy toto není následně potvrzeno, a kdy se

z preambule Metodiky podává, že je-li pacient vystaven rentgenovému záření je potřeba zranění hodnotit jako zlomeninu „poloviční“, a dále také došlo znalkyní k osvětlení pojmu položky „infuzní terapie“. Bodové navýšení o 20 % pak zpracovatelka posudku odůvodnila v intencích komplikace těžké - závažnými psychickými dopady na zdraví poškozené vzhledem k opakujícímu se charakteru trestné činnosti, a taktéž soudu osvětlila psychické strádání na jedné straně, za diagnózy traumatického šoku na straně druhé, kdy tyto dvě kategorie se nijak nevylučují. Soud nemaje pochybností o důvodnosti a výši jednotlivých položek složených do nároku poškozené Hany R. této přiznal náhradu majetkové škody a přisoudil obžalovanému povinnost k její náhradě stran částky 433 519,20 Kč.

S nárokem na náhradu nemajetkové újmy se připojil též **poškozený A. R.**, a to včas podaným návrhem prostřednictvím opatrovníka – Magistrátu města Teplice – oddělení sociálně právní ochrany, v němž požaduje kompenzaci **nemajetkové újmy na zdraví ve výši 1 050 272,- Kč**, jejíž výše je doložena výpočtem provedeným dle Metodiky Nejvyššího soudu dostupné na adrese www.ztizeni.cz. Vzhledem k charakteru nároku poškozeného A. R. a vzhledem k povaze imateriální újmy jako takové, kdy tuto je třeba náležitě objasnit prostřednictvím znaleckého zkoumání, soud nemaje dostatečných podkladů pro její zjištění (zejména absence znaleckého posudku) a vzhledem k tomu, že opatrovník byl k soudu opakovaně předvoláván a nedostavil se, a neposkytl tak soudu bližšího zdůvodnění tohoto nároku, soud poškozeného odkázal ve smyslu ust. § 229 odst. 1 tr. řádu na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poškozená Zdravotní pojišťovna Ministerstva vnitra České republiky se řádně a včas připojila k trestnímu řízení s **nárokem na náhradu majetkové škody ve výši 14 376,- Kč**, kdy soud shledal odůvodněnost tohoto nároku vzhledem k nákladům poškozené vynaloženým na hrazení zdravotní služby vzniknuvších v důsledku trestné činnosti obžalovaného jak vůči poškozené Haně R., tak vůči poškozenému A. R. jako pojištěncům poškozené, a přiznal jí náhradu majetkové škody v nárokované výši tak, jak je ve výroku tohoto rozsudku uvedeno.

Poučení: Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání, a to do osmi /8/ dnů ode dne jeho doručení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu nadepsaného. Rozsudek může odvoláním napadnout obžalovaný a v jeho prospěch osoby uvedené v ust. § 247 odst. 2 tr. řádu, a to pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Pro nesprávnost kteréhokoli výroku může rozsudek odvoláním napadnout státní zástupce, který je povinen v odvolání uvést, zda odvolání podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Rozsudek může odvoláním napadnout i zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci. Rozsudek může odvoláním napadnout též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo, že chybí. Odvolání podané včas a osobou oprávněnou má odkladný účinek.

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě nebo v další lhůtě stanovené předsedou senátu odůvodněno tak, aby z něj bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou rozsudku nebo řízení, které jeho vydání předcházelo, vytýkány. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti nebo důkazy. Odsuzuje-li soud obžalovaného

k nepodmíněnému trestu odnětí svobody a přiznává-li poškozenému alespoň z části nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, má poškozený možnost požádat o vyzoomění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z trestu odnětí svobody; žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v prvním stupni.

V řízení vedeném proti obviněnému jako proti uprchlému má obviněný právo v případě, že pominuly důvody, pro které se řízení proti uprchlému vedlo, podat návrh do osmi dnů od doručení rozsudku, aby soud prvního stupně odsuzující rozsudek zrušil a v rozsahu dle ustanovení § 306a odst. 1 tr. ř. se hlavní líčení provede znovu.

V Praze dne 3. října 2016

Mgr. Stanislav Králík v. r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Blanka Křížková